

Opis

Tijelo ove gljive je u početku bijele boje, zatim smečkasto. Obično je tikvastog oblika s tim da je gore čire dok je dolje čuće. Cijela površina ove gljive pokrivena je u sitne bijele bodlje koje se lako mogu slomiti i skinuti s površine. Kada spore sazriju, na površini gljive se obično stvori otvor kroz kojeg spore izlaze van u obliku prašine. Same spore ove gljive su smečje boje.

Kemijske reakcije

Meso ove gljive sa gvajakolom postaje zelenkasto sive boje, dok reakcija sa željezovim sulfatom stvara čuto obojenje.

Stanište

Ova vrsta nije specifična u vezi s niti jednom vrstom drveća, tako da se može naći u svim vrstama čuma, pa i na livadama. Ova vrsta može se naći diljem Europe i Sjeverne Amerike.

Doba

Ova se gljiva može naći od četvrtog, pa sve do jedanaestog mjeseca.

Jestivost

Jestiva i ukusna gljiva, ali je bitno napomenuti da se koriste prvenstveno mlade gljive, kod kojih je meso u presjeku potpuno bijelo.

Slične vrste

Ova vrsta ne može se zamijeniti niti sa jednom otrovnijom vrstom. Od drugih puhara, najslabija joj je smrdljiva puhara (Lycoperdon foetidum) koja za razliku od tikvaste puhare ima neugodan miris. Kod svih puhara općenito vrijedi pravilo da višnje nisu dobre za jelo kad meso višnje nije bijele boje.